

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/131/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010208
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613010208.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 17. decembra 2014 sťažnosť odsúdeného G. W. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Nt/22/2013 zo dňa 25.9.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného G. W. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš postupom podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného G. W. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/73/2009 zo dňa 19.10.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, sp.zn. 1To/137/2009 zo dňa 15.12.2009.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil v podstate tak, že návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdeným G. W. nie je dôvodný, pretože neboli naplnené zákonné predpoklady pre takýto postup. Odsúdený si súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/73/2009 zo dňa 19.10.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina, sp.zn. 1To/137/2009 zo dňa 15.12.2009 vo výmere 4 roky a 6 mesiacov vykonal dňa 3.12.2013. Vzhľadom na uvedené v danej veci nie je dôvod na povolenie obnovy konania z dôvodu nesúladu súhrnného trestu s nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 s poukazom na ustanovenie § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. Rovnako nie je dôvod na povolenie obnovy konania vo vzťahu k výroku o vine, pretože odsúdený nepoukázal na žiadne nové relevantné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine. Odsúdeným navrhované dôkazy nemajú povahu nových dôkazov súdu skôr neznámych tak ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí. Sťažnosť odôvodnil nasledovne:

„Súd nezobral do úvahy, že zápisnica z hlavného pojednávania je sfaľovaná. Okrem toho, prepáčte mi to, Vás považujem pani samosudkyňa za zaujatú, pretože Vy ste ma brali do väzby, a preto Vás považujem za zaujatú osobu. V dobe, kedy som podával návrh na vykonanie obnovy konania, trest vykonaný nebol“.

Krajský súd ako nadriadený orgán na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom, a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť ich nesprávnosť. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodná.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že krajský súd po splnení preskúmvacej povinnosti zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Konajúca samosudkyňa sa zákonným spôsobom vysporiadala so vznesenou námietkou zaujatosti zo strany odsúdeného a správne v súlade s ustanovením § 32 ods. 6 Tr. por. odsúdenému oznámila, že o jeho námietke zaujatosti súd konať nebude, lebo ide o námietku, ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 4 Tr. por.. Rozhodnutie je zaznamenané v zápisnici o verejnom zasadnutí zo dňa 25.9.2014. Takýto postup samosudkyne zodpovedá zákonu. Následne krajský súd preskúmal aj výrok, ktorým bol zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania a zistil, že tento zodpovedá stavu veci a zákonu. Rozhodnutiu samosudkyne nemožno vytknúť žiadnu procesnú chybu či nedostatok. Odôvodnenie napadnutého uznesenia je dostatočné a zodpovedá ustanoveniu § 176 ods. 2 Tr. por.

Z obsahu predloženého spisu je zistiteľné, že krajský súd už raz vo veci konal. Uznesením sp. zn. 2Tos/16/2014 zo dňa 26.2.2014 rozhodol tak, že postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Nt/22/2013 zo dňa 21.11.2013 zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Následne okresný súd v súlade s ustanovením § 194 ods. 5 Tr. por. na verejnom zasadnutí v intenciách rozhodnutia nadriadeného súdu vykonal dokazovanie v rozsahu v akom mal a mohol.

Odsúdený G. W. podal návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov mu bol uložený v rozpore s Ústavou SR a v rozpore s nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012. Okrem toho uvádzal i iné skutočnosti týkajúce sa výroku o vine, ktoré sú podľa neho skutočnosťami novými, a vzhľadom na ich existenciu navrhol, aby konajúci súd jeho návrhu na povolenie obnovy konania vyhovel. Tvrdil, že bol odsúdený za skutok, ktorý sa nestal a jeho spáchanie mu nebolo nikdy dokázané. Namietal, že zápisnice o výsluchu svedkovia a poškodená podpísali bez toho, aby si obsah výpovede prečítali. Znalecký posudok vypracovaný znalkyňou Poloncovou nie je ničím podložený. Podľa neho v konaní pred okresným súdom boli porušené procesné ustanovenia a v zápisnici o hlavnom pojednávaní bola zaznamenaná nesprávna protokolácia. Tvrdil, že ide o nové dôkazy, ktoré sú postačujúce pre splnenie podmienok na povolenie obnovy konania.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné odsúdeného upozorniť, že v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. musí ísť o dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Ním uvádzané skutočnosti takýmito dôkazmi nie sú. Odsúdený G. W. sa v podstate domáha nového hodnotenia dôkazov v pôvodnom konaní. Tu krajský súd sťažovateľa upozorňuje, že v konaní o povolení obnovy konania nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu hodnotenia dôkazov v pôvodnom konaní, najmä v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní. S poukazom na uvedené sa krajský súd stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že odsúdeným G. W. navrhované dôkazy nemajú povahu nových dôkazov súdu skôr neznámych tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Odsúdený neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by v zmysle citovaného právneho ustanovenia boli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi spôsobilé priviesť dôvodný predpoklad pre možnú zmenu odsúdeným namietaného právoplatného rozsudku. V tejto súvislosti ani krajský súd argumenty odsúdeného uplatnené v sťažnosti neakceptoval a považuje ich za nedôvodné. Pokiaľ ide o výhrady odsúdeného týkajúce sa súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov a jeho tvrdenie, že tento trest mu bol uložený v rozpore s Ústavou SR vzhľadom na nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012, krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, v ktorom okresný súd spôsobom zrozumiteľným a zákonu zodpovedajúcim vysvetlil nedôvodnosť návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania.

Keďže krajský súd ako nadriadený orgán pri plnení prieskumnej povinnosti nezistil, že by výrok napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce tomuto výroku bolo v rozpore so stavom veci a zákonu, rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného G. W. postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.